

دومین مجموعه از سرودهای سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر تنظیم سال ۱۳۶۰

مقدمه

تقدیم به تمامی زندانیان کمونیست و انقلابی آنان که با مقاومت قهرمانانه خود زندان را به میدان رزمی سترگ مبدل کرده‌اند؛
آنان که پر شور و آتشین مشعل آرمان انقلاب ناتمام خلقهای ما را در محاصره آهن و سیمان و سرکوب و شکنجه حتی، روشن و تابناک نگاه داشته‌اند؛
آنان که با مقاومت و خروش توفان آسای خود سخت و ستبر و سهمگین، شکنجه‌های جلادان رژیم تازیانه و دار را تحقیر کرده‌اند؛
آنان که خشم سوزان توده‌ها را چون گلوله‌ای بر سینه پاسداران سرمایه‌داری وابسته با تفنگ فریاد شلیک می‌کنند و همچنان خیره در افق خون آلود تپه‌های اوین چشم انتظار سحرگاه انقلاب دمکراتیک ضد امپریالیستی خلقهای خویش‌اند.
و با درود بی پایان به همه رفقای که در زندانهای رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی، زیر شکنجه، جان به راه آرمان پرشکوه پرولتاریا داده‌اند.

قطعه اول

سینه‌ها را می‌شکافد
سرب داغ دشمنان
قلب ما را می‌دراند
تیغ تیز خائنان
گشته بر پا چوبه‌های دار
در حیاط زندان‌ها
پیکر ما
می‌کشد به دار
حامی سرمایه‌دار

اما چه باک؟
چو می‌رسد از راه
ارتش سرخ کارگر
اینان می‌روبد چنان
تا برتابد بر جهان
همچو خورشیدی تابان
یار او باشد دهقان.

در کف پا می‌نشانند لرزه‌های شلاقش
بر تن ما می‌زند با چکمه‌های براقش
آرزویش اینکه بشکند
عزم پولادین ما
با حضورش
سد بپا کند
سر راه سرخ ما
اینک نگر در رزم توده‌ها
پرچم سرخی در هر جا
گشته بر پا در جهان
رنگین کرده آسمان
گلمشت کارگران
گلگون همچون ارغوان.

خون ما را
پاشد اینجا بر ستون‌های زندان
چهره‌ها را له کند با مشت سنگین زندانبان

استخوان‌ها بشکند به چوب
گفته‌اندش در هم کوب
کمونیست‌ها، انقلابیون
عزمتان را در هم کوب

اما چه غم؟
چو می‌روید از ما
لاله سرخی با هر باد
می‌برد با خود پیام:
کار دشمنان تمام
گردد با پیکار ما
تابد خورشید فردا

سینه‌ها را می‌شکافد
سرب داغ دشمنان
قلب ما را می‌دراند
تیغ تیز خائنان
گشته بر پا
چوبه‌های دار
در حیات زندان‌ها
پیکر ما
می‌کشد به دار حامی سرمایه‌دار

اما چه باک؟
چو می‌رسد از راه
ارتش سرخ کارگر
اینان می‌روید چنان
تا برتابد بر جهان
همچو خورشیدی تابان
یار او باشد دهقان

قطعه دوم

چندان به خاک بیابان فرو افتاده‌اند
که گوئی خورشید هزار تکه شده است
در خاوران انقلاب،
و نفس صبح، عطر سرودهایشان را برده است
تا کارخانه‌های مجاور؛
کوره‌های کینه کارگران؛
تا خون زند به پرچم پیکار بی امان؛
با نقش زنده داس و چکش بر آن.

آنگاه که بیدارشان شتافتیم
پرچم‌ها دیدیم روئیده از زمین
و چمنزاری سرخ
گل به گل آتش

و آنگاه که بیدارشان شتافتیم
پرنده‌گان دیدیم خونین بال
با پیغام
نان، مسکن، آزادی.

و سرودی سرخ
با احترام جان دادگان به آرمان پرولتاریا.

سنگنبشته‌ها دیدیم مکرر
تا بخواند هر رهگذر:
"صخره است بخاک اینکه خفته است
با مرگ جز این سخن نگفته است
پیکارگرم اگر چه در خاک
در گور من آتشی نهفته است"

قطعه سوم

ای بلشویک
آرمان تو
آرمان انقلاب ماست
شهادت گواه عشق آتشین به توده‌هاست، به توده‌ها
به توده‌ها، به توده‌ها، به توده‌هاست
به خون کشند رفیق ما
نهان ز چشم توده‌ها
نهان ز چشم توده‌ها (جمعی)
بدین امید که خامشی
کنون گرفته شعله‌ها
کنون گرفته شعله‌ها (جمعی)
اگر چه در دل زمین
نهان کنند تنش بین
که میکشد زبانه‌ها
فریاد پر طنین او
که خفته در کرانه‌ها، کرانه‌ها
ای بلشویک
آرمان تو
آرمان انقلاب ماست
شهادت گواه عشق آتشین به توده‌هاست، به توده‌ها
به توده‌ها، به توده‌ها، به توده‌هاست
از عمق خاک دهد پیام
پیام سرخ انقلاب
پیام سرخ انقلاب
ادامه مبارزه
زخون برآرد آفتاب
زخون برآرد آفتاب
به پتک کارگر نگر که دم به دم زند شرر
خروش او دهد ثمر
با پرچمی که دارد او ز جامه رفیق ما
رفیق ما
ای بلشویک
آرمان تو
آرمان انقلاب ماست
شهادت گواه عشق آتشین به توده‌هاست، به توده‌ها، به توده‌ها...

قطعه چهارم

تقدیم به رفقای مادر، رفقای که اندوه جانفرسای از دست دادن فرزند را، به جوشش کینه طبقاتی شان از رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، رژیم سرکوب انقلاب توده‌ها، رژیم شکنجه و اعدام کمونیست‌ها و انقلابیون تبدیل کرده‌اند.
به رفقای که مهر مادرانه خود را بین هزاران رفیق همسنگر و همراه به تساوی قسمت میکنند:

و چه باک؟
در بیم آن نیستیم
که بیارد یا نه
باران گلوله بر سینه‌های مان
هنگام که مادران ما
بر دوش می‌برند قلب عاشق ما را
و می‌گردانند، می‌گردانند، می‌گردانند
سنگر به سنگر، کارخانه به کارخانه
و می‌خوانند، می‌خوانند سرود شهیدان را
تا پایان
آری پرچمی که فرو افتاد سپیده دم دیروز
بر بلندای تپه اوین
بر شانه اوست امروز
این چنین است که کمونیسم مرگ نمی‌پذیرد .

قطعه پنجم

تنت پاره پاره
دو چشمت ستاره
از عشق بزرگ و سرخت نشانه داره
ز رزم رفیقانت خاطر میاره
نشسته در خون
تن تو گلگون
ز پیرهننت پرچم بسازم اکنون
تو زنده‌ای جان
به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان
تو زنده‌ای جان
به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان
گرفتم به آغوش
تنت را دوباره
از آن خرمن آتش، شعله‌ها می‌باره
شب سرد و تارم را کرده پر ستاره.
به یادت ای جان، همه رفیقان
شررها فروزانند، کنون به میدان
تو زنده‌ای جان، به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان
تو زنده‌ای جان، به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان
سرود شهیدان
چو رودی خروشان
طنین دارد اینک در کوچه و خیابان
خبر میدهد از مرگ سرمایه داران.
رفیقان امروز همه کنارم
هزاران دگر فرزند چنان تو دارم
تو زنده‌ای جان به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان
تو زنده‌ای جان به خشم یاران
چو مشعلی روشن در سنگر رفیقان

قطعه ششم

سر تسلیم فرود آوردن
به چنین دشمن خونخوار که از چنگالش،
می چکد خون رفیقان بسیار،
یا به سازشکاری
بوسه بر چکمه جلاد زدن،
و در آن لحظه که میکوبد مشت
بر سر و صورت و پشت
نام یاران بردن،
یا سخن گفتن و با خصم هم آواز شدن
جز خیانت به صف توده در سنگر نیست
دشمن ما به عبث منتظر وحشت ماست،
پرچم ما برجاست،
قلب ما توفنده
مشت ما کوبنده
همچو پتکی است که در دست پر قدرت هر کارگر است،
رسم ما پیکار است
تا به آخر با خصم،
توده تحت ستم در کار است
تا بتوفد با خشم
و بروید هر جا
اثر از غارت و استعمار است.
این فرومایه،
حامی سرمایه،
مرگ خود را دیده است که چنین خونخوار است.
گوش کن، گوش کن نعره ما را کاینک
پر طنین میپیچد در فضای زندان
وحشتی می کارد در دل زندانبان،
گوش کن، گوش کن نعره ما را کاینک
میدهد این پیغام:
"بلشویک وار باید جنگید
چه کند با دل چون آتش ما، آتش تیر؟"

قطعه هفتم

با دستان بسته برندش در میدان تیر باران،
قلبش اما می‌تپد اینک با قلب کارگران ،
نامش چو اختری در آسمان کار است، کنون
بر سینه‌اش مدال سرخ افتخار است، زخون
بازویش در حلقه دستبند و زنجیر جلادان
چشمش اما خیره در آفاق، بر صبح زحمتکشان،
راحش ادامه دارد با خروش یاران کنون
شلیک تیر دشمن پیکرش نشانده بخون
لرزاند با نعره طوفان زایش دیوار زندان
زنده ماند خاطره او در رزم سرخ یاران
بی آنکه خم کند پا بر زمین فتد با غرور
جان می‌دهد براه توده خروشان کنون

قطعه هشتم

مغرور میان چهار دیوار
با کوره خشم خود گدازان
تف کرده بروی چهره خصم
خوانده است سرود تیر باران.
از شعله سرکش غرورش
گرم است تن رفیق همبند
بر شانه گرفته پرچم رزم
در سنگر توده‌های در بند.
افسانه مرغ آتشین را
بنگر که چگونه می‌دهد جان
خاکستر او دوباره زاید
صد بار دگر چون او به میدان.
جز عشق به توده جرم او نیست
بگذشته زجان براه این عشق
درعادت دشمنان خلقتش
اعدام بود سزای این عشق.
از مرگ چه باک، کی هراسد؟
این سان که سپر نموده سینه؟
آغوش گشوده بر گلوله
بر باد سپرده است کینه؟
در نیم شبی که خون گرفته است
چشمان ستمکشان ایران
شلیک تفنگ پاسداران
باریده گلوله همچو باران
هر قطره خون او که ریزد
از قلب تپنده اش به میدان
گلبانگ شود خروشد اینک
مرگ است سزای پاسداران.

قطعه نهم

پیک سرخی همراه ماست
در کشتزار و کارخانه‌هاست
همدوش ما در کار ماست
او یار ماست.

با پرچم گلگونش بکف
در رزم ما، پیشاپیش صف
پیکار سرخش بی‌امان
در هر دیدار و هر زمان
می‌گوید با نیروی ما
بازوی ما
توفنده فردای انقلاب
دنیای کهنه سازد خراب
همراه ما
می‌خواند از آتش انقلاب.

پیک آتش
شعله برکش
با خروش توده‌ها
سرخ و خونین پرچمت را
جلوه‌گر کن در کارخانه‌ها.

او آورده پیغام سرخی از بهار
او شوری دگر داده بر بازوی کار
او گوید زفردای زحمتکشان
او آورده پیغام سرخی از بهار
او شوری دگر داده بر بازوی کار
او دشمن سرمایه دار.
ترسان از پیک انقلاب
دژخیمانند در اضطراب
در هر خانه سر می‌کشند
تن می‌درند
کشتارشان کی دارد اثر
بر ارتش سرخ کارگر؟

کوبنده مشت انقلاب

از چشم دشمن برده خواب
خون می جوشد در سینه ها، از کینه ها
زنده بود یاد پیک ما
در شعله خشم توده ها

او همواره چون اختر شب های ماست
او همواره روشن به سنگرهای ماست
او در دلش طوفان بیاست

پیک پیکار زیر رگبار، نعره خونین برآر
بر زمین تشنه کار، بذر سرخ آرمانت بکار

پیک پیکار زیر رگبار، نعره خونین برآر
بر زمین تشنه کار، بذر سرخ آرمانت بکار

قطعه دهم

نیمه شب با چهره پوشیده می آیند به بند
از رفیقانم جدا سازند، یکی با خود برند
در سحرگه سینه اش با سرب و آتش می درند

نوبت من کی رسد، ای دشمنان توده ها؟

لحظه ها را می شمارم با رفیقانم ببند

مرگ در میدان نماید نام ما را سربلند، سربلند

سربلند سربلند سربلند

سربلند سربلند سربلند

آرزو دارم که با چشمان بازم بنگرم

وحشتی که با غرورم در دل دشمن برم

پیکر من غرقه در خون می سراید این سرود

زنده باد ای انقلاب توده ها بر تو درود!

زنده باد

زنده باد

زنده بادا سوسیالیسم،

زنده بادا سوسیالیسم

زنده بادا سوسیالیسم

یاد من فردا غرور هر رفیق افزون کند

زنده باد! زنده باد! زنده باد!

زنده باد! زنده باد! زنده باد!

زنده باد!